

го извадятъ, или вмѣсто него нанесатъ на неприятеля си таквазъ щета — да бжде хиляди пжти поголѣма отъ тѣхната. И тогава и тѣхниятъ другаръ ще бжде улесненъ или осветенъ, и пѣкъ неприятельтъ имъ ще бжде принуденъ отъ страха, който му задава четата, да се пази отъ всѣко криво дѣло.

36. Войводата е длъженъ, още като събере четата, да набави мехлемъ за рани и други инструменти за вадене куршуми и за разрѣзване рани.

37. Като се рани нѣкой отъ дружината, тозчасъ да се привързва раната, за да се не подлютява. Ако се рани нѣкой пѣкъ опасно, тогава да го занесатъ дето сж най-сигурни, или да кажеме раненитѣ, и като оставятъ раненитѣ, оставатъ при тѣхъ момци, колкото да могатъ да ги вардятъ и имъ привързватъ ранитѣ, а другитѣ съсъ главната чета ще се трудятъ да се борятъ съсъ неприятеля и гледатъ срѣдство за раненитѣ.

38. Войводата е длъженъ всѣки пжтъ да наумява на момцитѣ — одето и да взематъ нѣщо за ядене или за пиене, да не ядатъ, дорде не накаратъ оногова, който го е донесълъ, да яде или пие напредъ, макаръ да бжде и само чиста вода, защото трѣбва да знаятъ, че неприятельтъ ще употреби и най-подлитѣ срѣдства. Ако се оставятъ въ немарность, тогава твърде лесно ще бждатъ или изтровени, или опити и избити, безъ да могатъ да се бранятъ.

39. Всѣки момъкъ трѣбва да има или мушама или нѣкой платъ отъ платно по-често, за да може да го забрани отъ дъжда. И то трѣбва колко се може да се гледа да бждатъ леки всичкитѣ ни потрѣби, които тѣ носятъ.

40. Всѣки войвода съсъ другаритѣ си заедно трѣбва да се стараятъ, дето и да чуятъ турска чета, да я преследватъ, и като имъ падне на сгода — да я изтрѣбватъ.